

عنوان مقاله:

بررسی ارتباط عوامل تاثیر گذار با حداکثر اکسیژن مصرفی (VO₂max) کارگران معدنی در اصفهان

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات نظام سلامت، دوره 12، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

احسان اله حبیبی - Professor, Department of Occupational Health Engineering, School of Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

حسین خلیلی گرجی - MSc Student, Department of Occupational Health Engineering, Student Research Committee, School of Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

عظیم کریمی - MSc Student, Department of Occupational Health Engineering, Student Research Committee, School of Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

میثم مباشری دمنه - MSc Student, Department of Occupational Health Engineering, Student Research Committee, School of Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran
Corresponding Author: Meysam Mobasheri-Demneh, Email: meysammobasheri@yahoo.com

امین بابایی پویا - MSc Student, Department of Occupational Health Engineering, Student Research Committee, School of Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

محمد مقیسه - MSc Student, Department of Occupational Health Engineering, Student Research Committee, School of Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

اکبر حسن زاده - Lecturer, Department of Epidemiology, School of Public Health, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: اندازه گیری بیشترین ظرفیت هوازی (VO₂max) در ایجاد تناسب فیزیولوژیک بین کارگر و کار اهمیت دارد. بدین ترتیب، علاوه بر حفظ تندرستی و توانایی جسمی، میزان تولید و بهره وری نیز بیشتر خواهد شد. مطالعه حاضر با هدف برآورد ظرفیت هوازی و تعیین عوامل موثر بر آن در کارگران معدن انجام شد. از آن جایی که برآورد حداکثر ظرفیت هوازی کارگران معدن در ایران برای اولین بار در این مطالعه انجام گردید، ثبت این داده ها در بانک اطلاعات داده های کشوری بسیار مفید خواهد بود. روش ها: در مطالعه مقطعی حاضر، ۸۵ نفر از کارگران یک معدن زیرزمینی در استان اصفهان مورد بررسی قرار گرفتند و اطلاعات دموگرافیک و شاخص های قد، وزن، شاخص توده بدنی (Body mass index یا BMI) و ضربان قلب آنان اندازه گیری و ثبت گردید. میزان VO₂max نیز بر اساس نمودار Astrand و با استفاده از دوچرخه ارگومتر محاسبه شد. در نهایت، ارتباط متغیرهای ثبت شده با ظرفیت هوازی با استفاده از آزمون های Independent t و آنالیز رگرسیون در نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: میانگین ظرفیت هوازی در کارگران 22.4 ± 8.6 لیتر در دقیقه به دست آمد. نتایج حاصل از آنالیز رگرسیون نشان داد که بین ظرفیت هوازی با BMI، سن و سابقه کاری ارتباط معنی داری وجود نداشت. همچنین، بر اساس نتایج آزمون t، بین ظرفیت هوازی با سیگار کشیدن ($P = 0.36/0$) و ورزش کردن ($P < 0.01/0$) رابطه معنی داری مشاهده شد. نتیجه گیری: نتایج مطالعه نشان داد که BMI شاخص مناسبی برای پیش بینی حداکثر اکسیژن مصرفی و به دنبال آن برآورد ظرفیت انجام کار فیزیکی نیست. همچنین، نتایج بیان می کند که انجام فعالیت منظم ورزشی و

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1729882>

